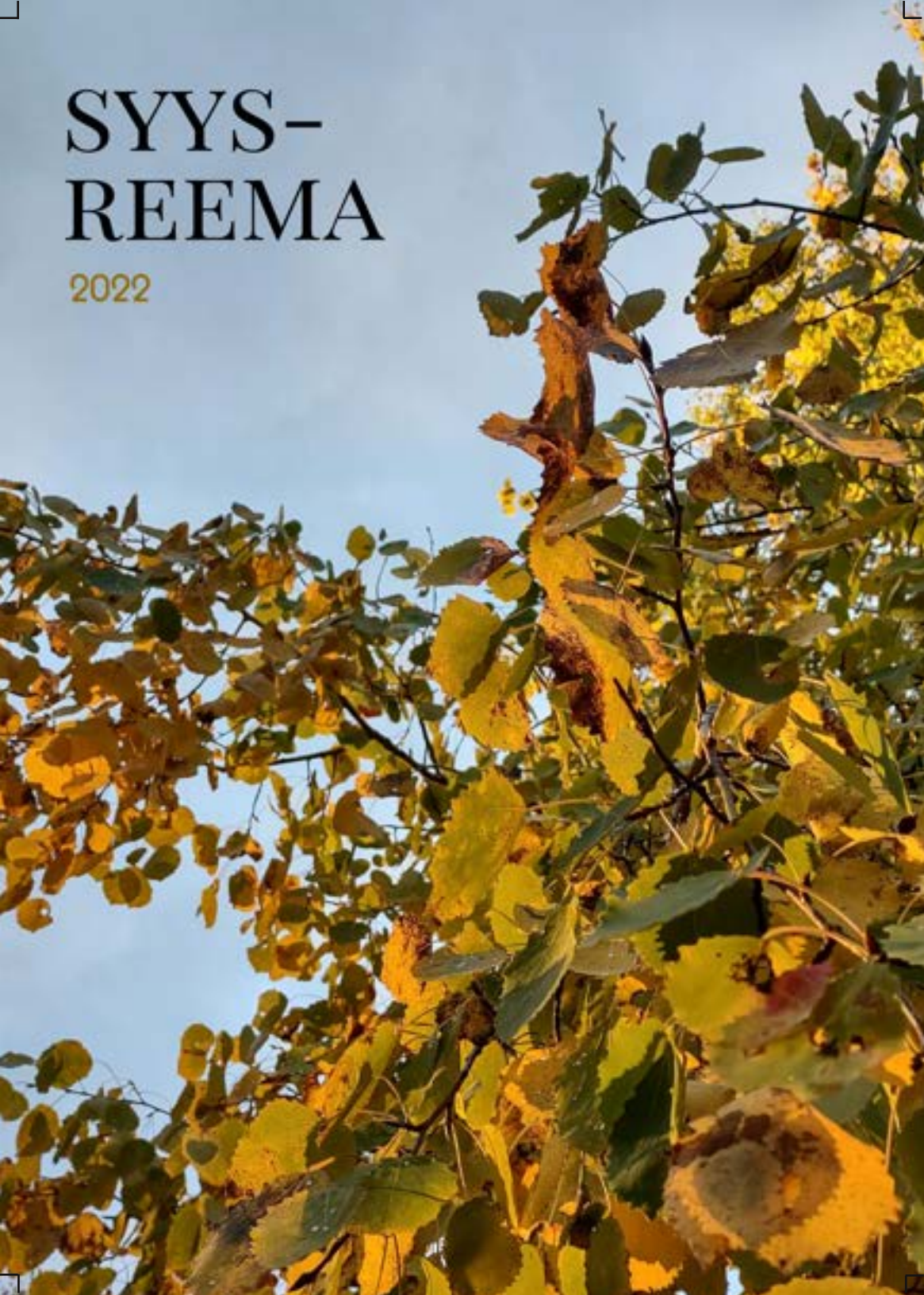

SYYS- REEMA

2022

Sisältö

Pääkirjoitus	s. 3
Puheenjohtajan tervehdys	s. 4
Postilaatikko	s. 5
Lähde mukaan NMES-työryhmään!	s. 6
Reseptinurkka	s. 7
Koiragalleria!	s. 8
Ilmakypsentämisen ilot ja surut	s. 12
Lukijoiden kynästä	s. 18
The adventures of Noodle & Honey	s. 25
Verbascope	s. 26

verba.fi

Facebook: Verba ry
Instagram: verba_ry

Sähköpostilista:
verbapapa@lists.oulu.fi

Päätöimittajat: Liina Kaihilahti, Pauli Keränen ja Jessi Röntynen

Kirjoittajat: Liina Kaihilahti, Pauli Keränen, Jessi Röntynen,
Joonas Uusitalo, Aurora Matero, Vilma Honkala

Koirat: Rea, Utu, Rauha, Ruska, Fairy, Cara, Emma ja Cappie

Taitto: Pauli Keränen

Kansikuva: Pauli Keränen

Pääkirjoitus

Hei kaikille opintonsa aloittaneille sekä niihin palaaville verbalaisille!

Nyt on tullut se aika vuodesta, kun otetaan kaapista esille villasukat, sytytetään kynttilöitä ja pistetään iltatee porisemaan. Lehdet koristavat puita ruskan väreissä, ja säät ovat kesähelteistä viilentyneet, sateen ja tuulen kera. Yliopisto on parin vuoden jälkeen taas täyttynyt opiskelijoista, kun lähiopetusta taas järjestetään tavallisesti, luentosalit ja ruokalat täyttäen. Tästä Syys-Reemasta löydätkin kivoja asioita syksyn alkuun, niin vinkkejä arkeen, suloisia koirakuvia sekä laatuviihdykettä mm. Verbascoptesien parissa, jotka ovat suosionsa ansiosta taas palanneet teitä piris-

tämään! Tämän tuiki tavallisen Syys-Reeman jälkeen tuleekin yllättävä Special Edition -Reema, jonka teema julkaistaan myöhemmin...

Muistakaa siis laittaa huivit ja pipot ja vedenkestävät kengät päälle jotte vilustu, ottaa opiskelijakortit mukaan, jotta saatte maittavat ja (vielä lokakuuhun asti) 2,70 € maksavat Kelan sponsoroimat ruuat, ja muistakaa ladata tietokoneet etukäteen, sillä kaikista luentosaleista ei ihan vierestä niitä latauspisteitä löydy!

Rattoisia lukuhetkiä näihin pimeviiniin syysiltoihin toivottaa
REEMA-TIIMI: Liina, Pauli ja Jessi

Puheenjohtajan tervehdys

Heloujata hellou kaikki vörbalaiset! Syksy saa ja paluu pulpettiin on konkreettisempi kuin pariin vuoteen. Kieliaineissa on palattu lähes täysin lähiopetukseen ja kuhinan huomaa yliopiston käytävillä. Toivotavasti sinun syksysi on alkanut vauhdikkaammin kuin puheenjohtajalla, joka on tässä kuukauden aikana kamppailut yli koronasta ja keuhkoputkentulehduksesta. Kaksi vuotta eristyksissä on saanut kaikkien kollektiivisen vastustuskyvyn laskemaan, mutta koetetaan pysyä terveinä tänä pöpöjen syksynä.

Syksy on yliopistossa uuden alun aikaa, ja itse kukin aloittaa näin syyskuussa aina kesän jäljiltä enemmän tai vähemmän puhtaalta pöydältä, mutta marraskuu on kovin lyhyen matkan päässä, ja suuret suunnitelmat 129,4 opintopisteen suorittamisesta puolessa vuodessa alkavat painaa rintaa nopeammin kuin Litmasen painopeitto. Etupainotteisella tekemisellä toki säästyy paljon vaivalta, kun esseet ja tehtävät tulevatkin valmiiksi jopa päiviä ennen deadlinea, mutta sitten on aina se kansanosa, joilla tehtävien aloittaminen ennen sopivaa painetta tuntuu kynsinauhojen liian pitkään vetämiseltä. Teille (meille) voin sanoa vain, että pitäkää huolta itsestänne ja koettakaa saada edes joku kurssi alkuun jo syyskuussa, ettei löysä kuumota housuissa syksyn päivien vähetessä.

Olemme toivottaneet uudet fuksit joukkoomme ja on ollut ilahduttavaa nähdä, kuinka ensimmäistä syksyään viettävät opiskelijanalut ovat lähteneet Verban toimintaan innokkaasti mukaan. Haalaritilauslista näyttää pitkältä kuin nälkävuosi ja mainoksia menee niin, että fuksit saavat haalarinsa uloskantohintaan. Muistakaa vanhemmat opiskelijat pitää yllä hyvää kulttuuria ja ottakaa uudet tulokkaat huomioivasti ja kunnioittavasti vastaan. Näytetään, että Verba on yhteisö, johon on turvallista tulla.

Verba tarjoaa tänäkin syksynä taas kaikenlaista puuhaa, joten pysykää taajuudella ja osallistukaa ahkerasti. Syksy on pitkä ja pimeä, mutta hyvässä seurassa vähän mukavampi yhdessä kestää <3

Syysaamunkirpein terveisin
JOONAS UUSITALO,
Puheenjohtaja
Verba ry

Postilaatikko

Koska toimittajat ovat tunnetusti asiaan takertuvaa sorttia, emme halunneet päästää irti Wappu-Reemasta vielä. Palatkaamme tuohon kevään hurmassa askarreltuun tuotokseen vielä kerran muun muassa lukijapalautteen merkeissä.

"Minä, nimetön henkilö, olen syvästi pettynyt teidän kohteluunne minun lempimikseriäni, tonicia, kohtaan. Mielestäni se sopii aivan täydellisesti Gambinan kanssa", julistaa tuntematon henkilö Reeman toimitukseen päätyneessä videopalautteessa. Tämän jälkeen palautteenantaja kertoo, että tonic ja Gambina sopivat yhteen paremmin kuin vaivaisen -0,25 pisteen arvoisesti.

Toimitus sisäistää palautteen tässä kohtaa videota. Seuraavaksi videon miesoletettu päätyy kuitenkin tekemään jotakin, joka järkytti toimitusta ja Gambina-raadin jäseniä. Hän ottaa määräkoiralaukustaan pullon Gambinaa, tonic-vettä ja limetin. Kuin uhkarohkeana näpäytyksenä tämä taikoo aineksista drinkin, eikä vain maista juomaa, vaan kumoaa sen ensi huikalla.

Toimitus oli palautteen jälkeen ensi alkuun täydellisen hämmennyksen vallassa, mutta päätyi lopulta kuitenkin arvostamaan tätä rohkeata tekoa. Reema-tiimi ei kuitenkaan kehota lukijoita kokeilemaan tätä mahdollisesti vatsahuuhteluun johettavaa temppeä kotona, vaikka kiittääkin videon tuntemattomaksi jäänyttä henkilöä arvokkaasta ja mielipiderikkaasta palautteesta.

Toimitus haluaa myös muistuttaa, että niin nimetön kuin allekirjoitettu lukijapalautte on tervetullutta esimerkiksi osoitteeseen reemankuumalinja@gmail.com, jonne voi myös lähettää omia juttujaan - kuten vaikkapa juoma-arvosteluja - lehdessä julkaistavaksi.

- REEMA-TIIMI

Oikaisu

Toisin kuin Wappu-Reemassa karkeasti väitettiin, ei Gambarita-drinkiin tulekaan punaviiniä, vaan ainesosa oli lipsahtanut latojalla lis-

talle vahingossa. (Ei se tosin juomaa olisi voinut enää kovin paljon huomommaksi muuttaa.) Reeman taitto pahoittelee virhettä.

National Meeting of English Students

Tulee ensi keväänä (alustavasti 1.-2. 4.) Ouluun

Lähde mukaan työryhmään

toteuttamaan huisin hauskaa
viikonloppua koko Suomen anglisteille!

Apukäsiä tullaan tarvitsemaan monenlaisissa
tehtävissä, kuten:

- Sitsien järjestämisessä
- Luentokahvien keittämisessä
- Majoitusjärjestelyissä
- Rastisuunnistuksessa

Ole yhteydessä pj@verba.fi mikäli kiinnostuit!

Reseptinurkka

Outo mutta maukas ja juustoinen pataruoka

Kaipaatko hitaasti pimeneviin iltoihin hitaasti haudutettua, mutta helpohkoa lohturuokaa? Tämä lämmin ja täyteläinen pataruoka on helppo mutta herkullinen. Juustoleipä on kaupassa kalliikkaa, mutta sitäkin voi saada alennuslaputettuna edullisesti.

Juustoleipäkin voi säilyttää pakasteessa.

juustoleipää (tai leipäjuustoa, mikäli olet länsisuomalainen)
punaisia linsejä
pakastekasvissekoitusta (jos olet ahkera, käytä tuoreita)
jos kaipaat lisäproteiinia: kananmunia
ketsuppia
mausteeksi: soijakastiketta, pippuria ja sipulia

Huuhto linssit ja keitä ne pakastekasvisten kanssa. (Ole varovainen, sillä linssien keittämisessä syntyy paljon vaahtoa.) Keitä samaan aikaan kananmunat sellaisiksi, kuin niitä itse haluat syödä. Kuutio juustoleipä. Kun linssit ja pakastekasvikset ovat sopivan kypsiä - yleensä ne ovat parhaimmillaan hieman ylikypsinä - kaada ylimääräinen vesi pois. Pilko kypsät kananmunat, mikäli niitä haluat käyttää. Lisää kuutioitu juustoleipä. Mausta ketsupilla, soijakastikkeella, sipulilla ja pippurilla.

Koiragalleria!

Reema pyysi lukijoiltaan kissagallerian jatkoksi koiria, ja niitäkin me saimme kiitettävän määrän.

"Nimi: Emma-koira

Lempinimet: Emppu, emppuli, pulla, dorkkis, mussukka, emi, maman vauva, possu

Lempiherkku: kanapururullat ja kanasuikaleet ja juustonaksut

Lempilelu: vinkuvat lelut ja luut

Emma rakastaa ihmisiä, jopa silloin kun omistaja ei"

"Nimi: Captain John Morgan "Cappie" 15v

Lempinimet: papparainen, käpsy, nakki, lihapulla, käppänä, käpy, kapteeni,

näppänä, näpy, vanhus

Lempiruoka: uunilohi kermakastikkeella

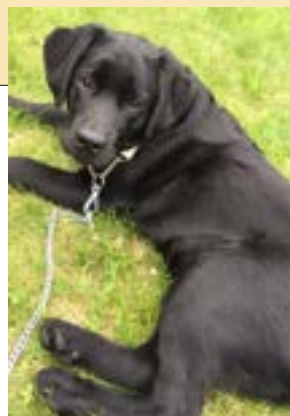
Lempilelu: pallo"

REEMA 4/2022

"Tässä on Utu. Utu on vanhempieni 5-vuotias lappis, josta koulutetaan avustajakoira! Utusta pitäis kyllä tulla terapiakoira, koska se on todella ihmisrakas ja saa pahan mielen pois pelkällä katseella. Asioita, mistä Utu tykkää on rapsutukset, RUOKA, metsälenkit, PURULUUT, lisärapsutukset ja kaikki mahdolliset viltit. Asioita, mistä Utu ei tykkää on kerrostalojen äänet, KISSAT (beware Noodle...), valjaat ja uiminen. Utulta paljon terkkuja!!!"

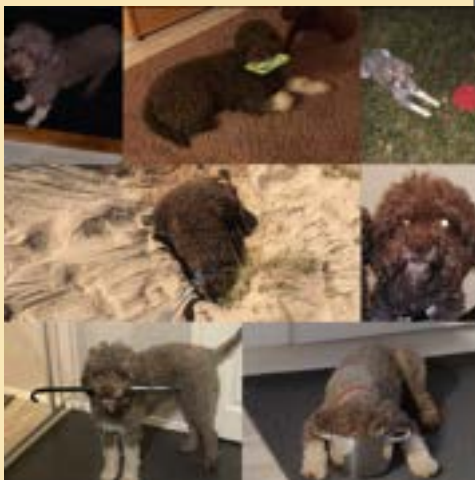
"Tässä on Rea eli Rekku. Hän tykkää juosta ulkona, maata auringossa, käydä agilityssä ja koirapuistossa. Myös sohvan selkänäjällä nukkuminen ja kiipeily on jokapäiväistä.

Rekku on noin viisivuotias ja hän on kotitunut Kreikasta Suomeen joulukuussa 2020 rescue-koirana."

"Tässä on Ruska! Ruska on viisas sekä tyhmä. Se mankuu jos se ei saa huomiota, mutta lähtee karkuun ja huutaa jos sitä silittää. Ruskan lempparilelu on punainen frisbee, joita on ollut kolme kappaletta viime vuosien aikana. Joskus olen aika varma siitä että tuon koiran sisällä on joku pieni kättätyöläinen, koska se mulkoilee minua liian inhimillisesti. Ruska ottaa mieluummin nokosia olohuoneen sohvalla, mutta koirat eivät saa mennä sohvalle.

Ruska on kuitenkin kiero karvakasa ja hyppää sohvalle aina kun ei ole todistajia paikalla. Ruska on myöskin tosi laiska. Se välttää aktiivisesti lenkille menoa mm. heittäytyy maahan kuin väsynyt taapero kaupassa, mankuu ja rimpuilee sylissä ja on useamman kerran esittänyt että sen jalkaan sattuu. Ruska on mulkku, mutta se on myöskin minun lemppari."

"Tässä on Rauha!
Rauha on nimensä mukaan hyvin rauhallinen koira, paitsi silloin kun tämä 17 kiloinen atleettinen iso koira herkistyy itkuisiin huutoihin jos ei heitetä palloa tarpeeksi nopeaa. Rauha on hyvin huomionkipeä koira joka saa huomiota työntämällä ihmisiä, läpsimällä ihmisiä tassulla ja joskus se vaan hyppää rintakehän päälle.

Rauha on myöskin tyhmä - se tykkää haastaa riitaa siilien kanssa. Onneksi siilillä on piikit, joita on poistettu

Rauhan suusta useamman kerran. Eräänä se jahtasi siiliä takapihalla, törmäsi tiiliskiveen ja menetti kulmahampaan. Rauhalla on tapana paljastaa hampaansa kun se on innostunut, mutta nyt se esittelee ainoastaan koloa.

Rauha on liian tyhmä selvitäkseen luonnossa, mutta se murisee ahdistaville juupoille iltalenkillä."

REEMA 4/2022

"Tässä on Fairy! Fairy on 11-vuotias seniori jolla on kiire kaikkialle. Se huutaa riemuissaan siitä että joku heiluttaa talutushihnaa eteisessä ja huutaa siihen asti että pääsemme etupihalta pois. Se tykkää lenkkeillä ja antaa koko kadun tietää sen. Fairy tykkää lenkkeillä mutta Fairyn todellinen rakkaus on ruoka.

Tämä mummo hyppää pöydille ja syö kaikki pullat ja leivät mitä sinne on jäänyt. Fairy myöskin varastaa muilta koirilta herkkuja ja yrittää tunkeutua muiden koirien ruokakulhoihin.

Fairy on myöskin kunnan pakotaitelija ja on käynyt omilla lenkeillä kahdesti.

Onneksi meidän mummo löysi koiramummon molemmilla kerroilla.

Fairy on myöskin hypännyt metrin korkuisen koiraportin yli hyvin tiineenä - kaikki pennut syntyivät terveenä. Fairy on ihan kiva, mutta olisi kiva jos se ei veisi kaikkea tilaa minun pienestä sängystäni."

"Cara

Rotu: Lagotto romagnolo / Ikä: 8v

Cara on erittäin seurallinen ja tarmokas koira, joka tykkää pitkistä

lenkeistä metsässä ja piilotetun juuston etsimisestä. Hänellä on herkkä

vatsa, ja sen takia hän syö enimmäkseen raakaruokaa ja hapankaalia.

Metsässä Cara tykkää myös syödä mustikoita suoraan varvuista.

Ilmakypsentämisen ilot ja surut

Airfryer eli ilmakypsennin on laite, jolla voi paistaa monenlaisia asioita. Moni laitteen hankkinut on siihen erittäin tyytyväinen ja laitteen käytössä on eräänlainen alkuolettama: se tekee kaikesta ruoasta parempaa. Mutta onko näin oikeasti? Reema halusi ottaa tästä selvää ja kasasi kokoon ryhmän kokeneita kokkeuksien kärkevää kulinariesteja kypsentämään mahdollisimman erilaisia ruokia ja katsomaan, onko ilmakyp-

sentimistä tekemään kaikesta herkullista. Kaiken huipuksi tiimi arvosteli jokaisen kypsennöksen yhdestä viiteen ilmakeittimeen.

Reeman toimitus antaa kootun aineiston ja kokemuksen pohjalta myös konkreettisia vinkkejä monen kypsennöksen hyödyntämiseen. Jokaisen ruokalajin kohdalla on myös kuva lopputuloksesta, olipa se sitten kuinka onnistunut tahansa.

Sipsit

"Aaltosipsit hyviä, kierresipsit maistuvat vain käristyneiltä."

"Lämmin sipsi tuntuu laittomalta, mutta jäähtyneenä ihan hyvä."

Aaltosipsit

Kierresipsit

Vinkki: Voit tehdä pehmittyneet sipsit uudelleen rapeaksi ilmakeittimellä. Ole tarkka paistoajan kanssa, jotteivät sipsit kärvenny.

"Porkkana on tuoreena parempaa."

Porkkana

[porkkana suussa]:
"Hyi haatana."

"Pidemmällä paistoajalla ja hunajalla tulisi oikein herkullinen lopputulos."

Omena

"Jos tän pyörittäis voissa ja kanelissa niin saisin ehkä päivän kasvikiintiön täyteen."

"En pidä omenasta, mutta tää oli herqqua."

Makaroni (glut.)

"Mun mielestä nää pitäisi syödä niiden alkuperäisessä muodossa."

"Nämähän maistuu maissinaksuille. Ekstrarapeille sellaisille, jatkoon."

Popkorni

"Pettymys."

"Käristyneitä. Ja osumatarkkuus tosi heikko, siemeniä jäi paljon jäljelle."

Kaurakeksit

"Palaneen maun ohi katsoen varsin maukas."

"En söisi uudelleen."

"Tykkäsin rapeasta ulkokuoresta. Jos maustaisi, olisi varmaan tosi hyvää."

Soijapalat

Mutakakku

"Rapea ulkokuori tuntuu mutakakussa rikelliseltä, mutta on oikeastaan hyvää."

"Hyvää."

Kurkku

"Koostumus yhtä aikaa rapea ja pehmeä, sille en lämpene. Maku yllättävän grillimäinen, kiitos sipsirasvan."

Nuudeli

"Paistetun kuivan kerroksen alla piileksii varsin keskinkertaiset nuudelit. Arvosana nousi curry-mangokastikkeen myötä."

Jaffa-keksit

"Kuin laukussa hellepäivänä muhineita."

"Sulanutta keksiä. Mitäpä tästä nyt sanoman."

Vinkki: Alatko näin syksystä kaivata kesähelteitä? Jos haluat simuloida, miltä kaappisi sisältö tuntuisi kesähelteellä, käytä keksejä ilmakeittimessä noin viiden minuutin ajan.

Salaatti

"Eka maistui vähän jollekin uunikasvikselle. Se ei kuitenkaan kestänyt kauaa..."

"Vaati suklaapalan viemään maun suusta."

Vinkki: Jos kylään on tulossa epämiellyttäviä vieraita, käytä salaattia ilmakeittimessä kymmenen minuutin ajan. Haju ei houkuta!

Lopputulokset

Toisin kuin viime kerran testissä, ei kaikkia kypsennöksiä voinut tällä kertaa joko päästää ehdottomasti jatkoon tai karsia pois ympäristölle ja ihmisille vaarallisina: useampi ruokalaji jäi niin kutsutulle harmaalle alueelle, jossa hajonta oli suurta.

Reema kehottaa jokaista ilmakiittimen omistavaa lukijaa kokeilemaan varsinkin listan alkupään ruokia (tai jos haluat haastaa itsesi, alempiakin!)

Alla on nähtävissä tuomariston täydet arvostelut kaikista ruoista.

JATKOON	Omena	4,80
	Mutakakku	4,40
	Aaltosipsi	4,10
	Makaroni	3,70
	Kaurakeksit	3,30
HARMAA ALUE	Nuudelit	3,00
	Soijapalat	2,70
	Porkkana	2,60
	Jaffa-keksit	2,50
EI JATKOON	Kierresipsi Kurkku	2,00
	Popkorni	1,80
	Salaatti	0,60

Lukijoiden kynästä

Reema julkaisee myös lukijoiden tarinoita ja runoja. Sana on vapaa!

Operaatio Varpusparvi (7.4.–14.4.)

Sotatilanne näytti toivottamalta meille akateemisille dokaajille: vihollisemme, Raksilan diktatuurin Jou-Kon armeijan Linnanmaan divisioonana, oli katkaissut kaikki huolto- ja kulkuyhteytemme Oulun alueelta. Jokainen pullo oli takavarikoitu viimeistä pirtua myöten, eikä yhtään Export- oluttölkkiäkään ollut saatavilla. Moraalin määrä oli verranollinen hupeneviin alkoholivaroihimme; kauaa emme enää pärjäisi. Omien juominkien tekeminen oli myös tehty mahdottomaksi: kaukolämmön katkaiseminen ja ainesosien tuhoaminen pitivät huolen, ettei vettä väkevämpää voisi valmistaa. Johtokuntamme mietti jo antautumista ja raittiin Wapun viettämistä Raksilassa, mutta teekkarilaiset liittolaisemme eivät halunneet antaa periksi, enkä myös minäkään. Kiivaat keskustelut siitä, mitä meidän pitäisi tehdä, kestivät kaksi päivää ja kaksi yötä, kunnes pääsimme konsensusseen illalla 6.4.2022.

Ratkaiseva päätöksentekijä saapui humanistisen vastarintaliikkeen eräältä tiedustelijalta, joka ilmoitti yliopiston katakombien olevan täysin vartioimatonta aluetta Jou-Kon armeijan taikauskoisuuden takia: he nimittäin pelkäsivät siellä kummittelevan, koska yksikään joukkue,

joka oli mennyt syvemmälle sen sisuksiin etsimään Raksilan vastustajia, ei koskaan palannut tehtävältään. Paikka oli myös sopiva kotitekoisen peikkojuoman tekemiseen: tasalämpöinen, kuivahko ja kaiken lisäksi piilossa vihollisemme silmiltä. Kuitenkin yksi iso muuttuja liittyi asiaan: katakombit sijaitsivat vihollisemme päämajan alla. Panimojoukkion pitäisi siis navigoida vihollislinjojen takana välineistön kanssa keskelle leijonan luolaa pistämään poika käyntiin ilman kiinnijäämistä, valmistaa juomakelpoista väkijuomaa, sekä selvittää rahdin kanssa takaisin omiimme puolelle. Kyseessä olisi siis itsemurhatehtävä, jonka onnistumisprosentti olisi pienempi kuin setämiehen vikittely-yrityksellä aamuyönä Mangon vessassa. Kun johtokunta kysyi, olisiko vapaaehtoisia suorittamaan tehtävää, syvä hiljaisuus vallitsi tukikohdassamme. Myönnän, että pelko kuristi kurkkuani niin paljon, etten saanut kakaistua ulos vastausta. Sitten ihmismassa seasta astui esiin yksi teekkariliittouman mies sinisiin haalareihin sonnustautuneena sanoen ottavansa tehtävän vastaan. Hänen aloitteensa antoi minulle tarpeeksi rohkeutta seurata hänen esimerkkiään. Minun jälkeeni

astui hiljaa viereeni vihreähaalarinen toverini nyökäten vastauksensa johtokunnalle. Erikoisoperaation tiimi oli näin ollen kasassa. Meidät käskettiin lepäämään parakkeihimme, sillä huomenna 7.4.2022 Operaatio Varpusparvi käynnistyi.

Operaatio Varpusparvi alkoi aikaan 1200 rintama-alueen rajalla, koska tuolloin suurin osa yliopiston vartijoista olisi ruokatauolla, mikä helpottaisi meidän hiiviskelyämme. Ryhmän johtajaksemme valittiin teekkarivahvistuksemme, maisteri Tapponainen (koodinimi Sähköhaukka), hänen kokemuksensa ja katakombitietoisuutensa takia. Kartturiksemme valittiin opiskelija Sallinen (koodinimi Piirtopulu) hänen piirto- sekä kartanlukutaitojensa puolesta. Pöhinäspesialistin rooli lankesi minun, opiskelija von Kattilan (koodinimi Kiljuhanhi), harteille, koska minä olin ainoa, joka osasi valmistaa janojuomaa ilman, että lopputulos menisi nautiskelijan läpi kuin siivilästä. Sähköhaukka kulki meidän edessämme pitäen silmällä mahdollisia vihollispartioita, Piirtopulu kulki hänen takanaan lukemassa rakennuksen pohjapiirroksia ja minä viimeisenä toimimassa kantojuhtajana. Muonitusyksikkö oli antanut meille mukaan seuraavat kenttävarusteet: muovinen roskaämpäri ajamaan pöhinäpöntön virkaa, kahden metrin lappo, vesilukko, pieni keittiökauha, muutama kymmenlitra mustikkamehua, neljän päivän kenttäannokset, otsalamput,

pari kiloa teollisuussokeria, kylmää ja kuumaa vettä muutama litrallinen sekä pussillinen armeijataso jytinähiivaa. Kantamukset olivat raskaat, mutta onneksi suuren rasvakerrokseni alla lymyilevät lihakseni pitivät huolen, että varusteet saatiin liikuteltua ripeästi.

Onnistuimme saapumaan kulkureit-tiämme lähimpänä olevan katakombien porttikongin luo juuri ennen ruokatauon päättymistä. Vaikein osuus oli vasta alkamassa, koska katakombit olivat legendojen mukaan täynnä kaikenlaisia vaaroja, joista pikkufuksejakin oli varoiteltu: tullia pitävät viinapeikot, teekkarivampyyrit, n:nnen vuoden haamut ja muut uhkat. Näiden kaikkien lisäksi katakombit ovat petollisen vaikeakulkuisia, jolloin kokenutkin kulkija saattaa jäädä ikuisiksi osaksi tuota homeen ja pölyn koristamaa sokkeloa. Minä ja Piirtopulu seisoi tuon kuoleman nielun reunalla hyvin kalpeana: emmehän me olleet koskaan tätä pidemmälle katakombeja menneet. Mitä jos legendat noista kauhistuksista olivatkin totta? Epäröinnin hiljaisen hetken rikkoi Sähköhaukan nopea, määrätietoinen pyyhällyys suoraan pimeyden syvään syleilyyn. Meillä oli Piirtopulun kanssa vain hetki aikaa kerätä rohkeutta ja sukeltaa kohti tuntematonta, koska takanamme kaikuivat vartijoiden jykevät marssi-asteleet. Laskeutuminen hulluuden ytimeen oli alkanut.

Kalman haju tunkeutui joka askeleen jälkeen yhä vahvemmin sieraimiimme. Silmämme tottuivat onneksi nopeasti pimeyteen, sillä meinasimme törmätä kyyristyneeseen Sähköhaukkaan pahki. Hän kuiskutti meille käskyn myös kumartua ja hivuttautua hänen viereensä, koska edessäpäin oli vaaranpaikka. En toki ensiksi ymmärtänyt laisinkaan, mitä hän tarkoitti, kunnes kuulin kuorsausta edempänä. Käytävän kupeessa valon katveen hehkun alla oli istumassa punajalkainen suuri otus, jonka pöhöttynyt pötsi nousi ja laski raskaan kuorsauksen tahdissa. Tarut olivat siis totta: silmieni edessä oli ihka-aito tullipeikko. Myyttien mukaan tullipeikkojen sanottiin perivän kalliita maksuja, jos niiden pesäpaikan ohi halusi kulkea turvallisesti. Minulla ei ollut kuitenkaan aikaa hämmästellä tuota taruolentoa: meillä oli tärkeä tehtävä kesken. Sähköhaukan mukaan tuo tullipeikko ottaisi kaikki meidän kantamuksemme maksuksi oikeudesta kulkea syvemmälle katakambelihin, joten meidän ainoa ratkaisumme olisi hiipiä tuon hirviön ohi kuin Sly Cooper konsanaan. Vaikka kantamukseni kolisivatkin helvetillisesti, tullipeikon oma kuorsaus peitti kolinan varsin hyvin.

Jonkin ajan kuluttua Sähköhaukka antoi meille luvan laittaa otsalampumme päälle; oli sopivan turvallista. Ympärillämme olivat usvan käärimät kosteusvaurioiset seinämät sekä ruosteen raiskaamat

vuotavat vesi- ja lämpöputket, jotka kiemurtelivat sinne tänne käärmeen lailla. Minusta tuntui ihan kuin olisin joutunut jättiläisrobotin tulehtuneen peräsuolen uumeniin. Sähköhaukka liikkui uskomattoman sulavasti rautaviidakon läpi täysin ääneti: hän oli omassa elementissään. Minä ja Piirtopulu puolestaan kuljimme eteenpäin yhtä tönkösti kuin ojanokosiltaan vastaherännyt spurgu viikon kestäneen ryyppyreissun lopuksi. Saimme kuitenkin pysytyä sopivassa tahdissa ilman turhia taukoja.

Muutamien mutkien, laskujen ja nousujen jälkeen löysimme sopivan paikan tukikohdaksemme: suuren paskaputken takana lymynnyt itsemurhayksiötä muistuttava alkovi. Sähköhaukka kyseli minulta, oliko tämä myös toimiva keittelypaikka vai pitäisikö meidän siirtyä toisaalle. Käymislämpötiloihin harjoittamani tuntoaisti arvioi hyväksi betonilattian, joka pysyisi tasaisessa 25 asteen lämmössä kiitos viereisen jätevesiputken. Sijainnin puolesta alkovin ilmanlaatu oli sopiva, jolloin homeen ja pölyn päätymistä kotiviinikeittoomme ei tarvinnut pelätä. Lattia oli myös yllättävän tasainen, joten pöhinäpönttö pysyisi jyrkästi paikallaan. Nämä tiedot kerrottuaani tovereilleni purimme varustukset ja loihdimme minulle keittoaseman. Oli aika täyttää Kiljuhanhi-koodinimen mukana tulleet odotukset.

Syötin ainesosat kiljuämpäriin sisukseen kuin lintuemo murkinaa

poikaselleen. Sokeri ja vesi humpsahivat hienosti mukaan, mutta käymisen ying ja yang piti saavuttaa: vesi ei saisi olla liian kylmää saattikka liian kuumaa. Hikikarpaloivat valuiivat otsaani pitkin, kun miksailin sokerilitkuun mustikkamehua kauhallani; virheisiin ei ollut varaa. Tämän jälkeen päästin hiivan irti tuohon alkoholin prebioottiseen keittoon, joka toimisi lämpimänä kotina tuolle pikku työläisellemme. Vielä ripaus marjoja vaadittiin tuomaan tietynlaista terävyyttä tulevaan tuotokseemme. Sen jälkeen sinetöimme pöntön kannella ja asetimme siihen vesilukon, jottei pöntöstä olisi vahingossakaan tullut tikittävää soppapommia. Sitten oli aika antaa työrauha Hiivaisen perheelle, joka tiedottaisi meitä iloisen pulpuuksensa kautta.

Mutta meitä humaltumisämpärimme tasaisen sykkeen sijaan ympäröi vain tappava hiljaisuus. Sydämemme nousivat kurkkuihimme: oliko poikamme sittenkin jäänyt keskoseksi? Ryhdyin oitis tutkimaan projektiamme, kunnes löysin syyn: kansi oli ottanut osuaa jossakin ahtaassa välikössä, minkä seurauksena siitä oli tullut liian väljä. Sähköhaukka ja Piirtopulu tonkivat vimmatusti varustuksiamme mahdollisen apuvälineen toivossa tuloksetta. Sähköhaukka päätti hätäratkaisuna lähettää minut etsimään jonkinlaista tiivisteen virkaa ajavaa materiaalia sillä välin, kun hän ja Piirtopulu

jäisivät pitämään kantta tiiviinä ja pienen Viini-Viikarimme hengitystä tasaisena. Hän ohjasi minut kulkemaan kohti lähellä olevaa Jou-Kon etuvartiota. Minut valittiin sen takia, koska olin ainoa, joka voisi kulkea ihmissyöjäreottia kuhisevan tunnelin läpi ilman hengenvaaraa: kelarotta haisi niiden nenään samalta kuin ne. Lähdin oitis matkaan.

Juoksin rottia väistellen niin kovaa kuin ruhoni vain antoi myöten: aika oli minua vastaan. En välittänyt, jos huohotukseni ja juoksuaskelieni töminä ilmoittaisi olemaolestani katakombien asukkaille, sillä olin valmis menemään läpi harmaan kiven tehtävämme onnistumisen vuoksi. Vaakalaudalla oli paljon enemmän kuin oma henkeni, nimittäin kostean Wapun kohtalo. Kääntyessäni nurkan taakse löysin Sähköhaukan mainitseman etuvartiopisteen, jonka vartija oli onnekseni jossain muualla. Hienovaraisuuteen ei ollut aikaa, joten aloin penkomaan pisteen lomassa olevaa pienvarastoa kuin pyörremyrsky. Löytyi rotanpapanoita, tahmeasivuisia Yrkin tyttökalentereita, yksi takavarikoitu Gambina-pullo – jonka tietysti tungin haalareitteni taskuun – tarkistamattomia esseitä, muttei yhtään liisteriä saattikka jesaria, kunnes katseeni kääntyi alemmas. Hämähäkinseiteihin tarttunut maalarinteippirulla kohtasi katseeni ja nappasin sen yhtä ahnaasti kuin vartioimattoman täyden oluttuopin yökerhon pöydältä.

Onneni oli lyhytikäistä, sillä saapaiden töminä kantautui etuvar tiopisteen perältä olevasta portaikosta. Pinkaisin oitis juoksuun ja ennätin juuri ennen portaikon oven aukeamista nurkan taakse, mutta Gambina-pullo kilahti äänekkäästi seinää vasten. Vartijan hätkähdys sekä hänen taskulamppunsa valokeilan nopea ilmestyminen vastapäätäni olevaan seinään enteilivät pahaa. Painauduin seinämää vasten niin tiukasti kuin kykenin ja pidätin hengitystäni. Vartija huhui pimeyteen ja lähestyi olinpaikkaani uhkaavan nopeasti. Onnekseni muutama ihmissyöjäreotta juoksi ohitseni kohti viereistä umpikujaa, joita taskulampun valokeila päätti seurata. Kun vartija rupesi kiroamaan noita karvaisia pelastajiani ja istuutui äänekkäästi jollekin tuolille, aloin hiipimään seinää pitkin takaisin panotehdastamme päin. Kun olin tarpeeksi kaukana vaaranpaikasta, ampaisin pakoon sellaisella nopeudella, että juoksukaljasprintterikin jäisi puremaan pölyä.

Saavuttuani takaisin, toverini voimat olivat vähissä: pöhinäpojan tekohengittäminen on vaativaa puuhaa kenelle tahansa. Sukelsin suoraan jätevesiputken alta pöntön luo ja aloin operoimaan sitä kirurgimaisesti. Teippi kuroutui reunuksen ympärille kuin äidin rakkaudella laittama kaulahuivi. Jännitys oli veitsellä leikattavissa, kun odotimme pikuisemme ensi parkaisua. Aika tuntui täysin pysähtyneeltä. Hiljaisuus laskeutui yllemme: vain veden

kulkemisäänet ja rinnastamme sikiävä rummutus rikkoivat piinallista hiljaisuutta, kunnes... Plup. Ja taas plup. Ja sitä seurasi kiihtyvään tahtiin aina toinen plup. Poikamme oli elossa! Ilon kyynel vierii pitkin poskiani, ja Sähköhaukan vakava ilme vääntyi riemuisaksi virnistykseksi. Nyt vain piti enää odottaa, että tuon pikkuisen onnenmehua sisältävän ämpärin leposyke olisi yksi lyönti kahteen minuuttiin. Otimme esiin muonaoluemme sekä anastamani Gambinan ja vaivuumme juoppotranssiin, kunnes operaation kolmas vaihe käynnistyi. Aika kului kuin siivillä.

Havahduin humalahorroksestani viikkoa myöhemmin huhtikuun neljäntenätoista päivänä, kun käymisaistini käynnistyi pienessä pääkopassani. Pulputuksen tahti ja viinivatimme tuottama löyhkä enteilivät vain yhtä asiaa: käyminen oli loppunut. Herätin hieman krapulaiset toverini nukkuma-alueelta, ja aloitimme oitis pullottamaan tuota pinkkiä kalmankiljua. Sähköhaukka ja Piirtopulu nostivat painavan ämpärin täynnä vaaleanpunaista kultaa ilmaan, kun minä aloin lappoamaan sen sisältöä vanhoihin mustikkamehu- ja vesitonkkiimme. Imaisin prosessin käyntiin ja tuo jumalten mahla kosketti ensimmäistä kertaa makunystyröitäni. Ylenpalttinen euforia valtasi kehoni, mikä sai minut melkein unohtamaan kokonaan pullottamisen. Lappoputken päästä kantautuva litinä hiveli korviamme. Silmämme loistivat onnesta, kun

katsoimme tonkkien täyttyvän yksi toisensa jälkeen. Kun tuon muovisen jumalten nektarin säilytysastiassa oli enää ripuliryöpsyn takaavaa sahtia, pakkasimme välineistömme ja aloitimme marssimme takaisin vihollislinjojen takaa.

Palasimme samoja jälkiämme takaisin tullipeikkojen pesän kupeeseen. Railakkaasta Ukkometson laulamisesta päätellen otuksilla oli jonkinlaiset juhlat, jonka seurauksena meidän oli helppo hiipiä niiden pesäpaikan kulkukäynnin ohi. Kuitenkin takaisinpaluu ei olisi loppuun asti yhtä helppoa: vartiointia oli lisätty huomattavasti meidän entisen kulkureittimme kohdalle. Piirtopulu päätti, että oli hänen aikansa kantaa kortensa kekoon kunnolla: hän ryömi Lipaston käytävän poikki eräisiin vessaloihin mukanaan hieman sytykettä ja tulitikkuja. Me Sähköhaukan kanssa annoimme hänelle kunnioittavat nyökkäykset hänen kadottuaan näkyvistämme. Odotettuaamme hetken palohälytys alkoi huutaman, mikä sai kaikki vartijat ryntäämään kohti tapahtumapaikkaa. Me pistimme juoksuksi, jottei Piirtopulun uhrautuminen menisi hukkaan. Juomiemme litinä ja lotina hukkui hälytyksen alle, kunnes pääsimme

käytävälle, joka johti meidät operaation aloituspaikkaan. Ulkona pidimme hiljaisen hetken menehtyneelle toverillemme, mutta sisäpihan pimeydestä esiin ilmestynyt hahmo sai sydämemme pakahtumaan: Piirtopulu oli vielä elossa! Iloisen, mutta pikaisen, jälleennäkemisemme jälkeen palasimme vastarinnan päämajaan suurten hurrauksien ja kunnianosoitusten saattamana. Teholitkumme nostatti joukkojemme moraalini uusiin sfääreihin, mikä pakotti Jou-Kon neuvottelemaan rauhansopimuksen samaisena päivänä. Wapusta saatiinkin kostea!

Minä, von Kattila, haluaisin raporttini päätteeksi vedota johtokuntamme päätökseen koskien Operaatio Varpusparveen osallistuneiden tahojen palkitsemista. Ehdotan, että opiskelija Sallaiselle myönnettäisiin yliopistollinen urhoollisuusmitali hänen epäitsekästä toiminnastaan operaatiomme loppumetreillä humanistisen kunniamitalin ohella. Ehdotan myös maisteri Tapponaiselle ylennystä ylikännääjäksi hänen ilmiömäisestä ryhmäjohtajuudestaan teekkarien korkeimman kunniamerkin lisäksi.

- ALKOHOLISEPPÄ VON KATTILA

Vitutusruno

Minua vituttaa paljon
en tiedä miksi
on varmaan menkat tulossa
ja stressaa uudet opinnot
stressaa hurmos (vaikka en ees sinne mene)
olen KYLLÄstynyt
vittu
Murhaa minut (ei oikeasti ärsyttää vaan)
Haluan värjätä hiukseni
NYT
mutta väri tulee myöhemmin

AA

oispa hetki jolloin tuntuis varmalta
oispa itsevarma eikä VITTUUNTUNUT
- VILMA HONKALA

Sinun juttusi Reemaan?

Reema ei ole pelkästään päätoimittajiensa tuotos, vaan se sisältää myös aimo kasan lukijoiden lähettämää materiaalia. Onko sinulla juttu, jonka haluaisit kertoa koko Verba-kansalle tai ahdistus, josta tahdot avautua vihreälle väelle? Kirjoita rohkeasti Reemaan! Toimitus ottaa kirjoituksia vastaan sähköpostiosoitteessa reemankuumalinja@gmail.com.

The adventures of Noodle & Honey

A new challenger approaching!

Hello everyone and welcome back to your regularly scheduled Noodle content. For about two months now, Noodle has had to deal with a small annoyance in her life - Honey.

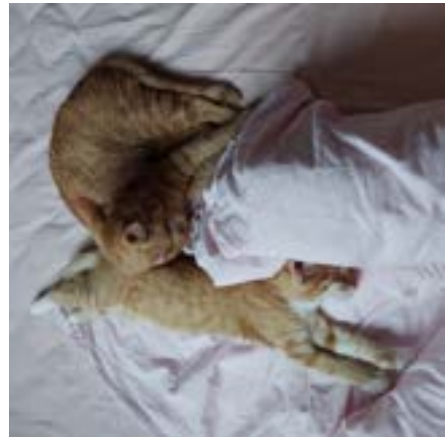
A new challenger has entered the household - a small, mischievous, orange kitten by the name of Honey. So, from this moment forward, this is going to be the Noodle & Honey column - welcome.

From the moment Noodle met Honey, she hated him. For the first five days she could not stand to be around him and hissed at him every chance she got. But something happened during that first week that bonded them for life - soon enough, they were cleaning each other's ears and cuddling day and night. Now, if separated, they immediately begin looking for each other.

Honey was born on the 1 st of May - on vappu, so you know he's a chaotic one. Honey is indeed a boy - despite the soft and cuddly name, and his "precious small child" exterior. He loves to cuddle at night and hates being left outside the bedroom door at night. He devours all

and any food thrown his way, and every time he hears the tap running, he sprints to it and begins playing with the water. All in all, Honey is an active and very social kitten - in perfect contrast to the more timid Noodle.

<3 - AUKKU, NOODLE AND HONEY

Verbascoptes

And once again we're here to tell the truth and the truth only - and are not responsible for any bodily harm or mental affections caused by these critiques of personality influenced by the very scientific science of the lunar cycle and the mass orgies of stars. If you get offended that's an issUe not an issME.

Aries

Stop running over all the women with your bike - you are not as aggressively attractive as you think.

Take all the pills you need, not what you can - there is a fine line between a fun time and a trip to the hospital.

Taurus

Gemini

Make a shrine to your middle school crush and feel the cringe. You deserve a good humbling. (Move on.)

Enjoy.

Cancer

Leo

Please look at me. I miss you.
ps. your pp is the opposite of scrumpdelicious.

Virgo Happy birthday bitch, you look like a sexy clown.

Hoe.
I support you. **Libra**

Scorpio Not having sex doesn't make you mysterious, it just makes you a born-again-virgin.

Stop texting your ex at 3am, they are simply not interested in you and you aren't interesting enough. **Sagittarius**

Capricorn You need some serious serotonin ASAP or you'll end up like you-know-who
#RIPLizzie #girlbosstilltheend
#saveusfromcharles

Keep calm and #GetRekt **Aquarius**

Pisces Your clothing style is a bit like an intrusive thought gone visual. Maybe you should try fashion therapy.

SPONSORIT

svenska **nu**

 liana
technologies

Kieliasiantuntijat

Oulun seudun
Pohjola-Nordenin nuoret
Pohjola-Nordens unga
I Uleåborgsnejden

hakola